

507.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 maja 1923 r.

w przedmiocie organizacji Państwowego Monopolu Tytoniowego w wykonaniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopole tytoniowym.

Na podstawie art. 17 i 19 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopole tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Jako władzę powołaną do bezpośredniego kierownictwa Państwowego Monopolu Tytoniowego i wykonywania jego praw — ustanawia się Dyрекcję Polskiego Monopolu Tytoniowego z siedzibą w m. st. Warszawie.

§ 2. Zakres działania Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w wykonywaniu praw Państwo-

wego Monopolu Tytoniowego, jako przywileju Państwa w stosunku do osób prywatnych, fizycznych i prawnych pod względem uprawy tytoniu, przywozu z zagranicy, fabrykacji i sprzedaży wyrobów tytoniowych określają wydane względnie przyszłe rozporządzenia ministerjalne — przyczem Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przejmuje wszystkie uprawnienia i obowiązki urzędowe, jakie wedle dotychczasowych rozporządzeń miała Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego.

§ 3. Skarb Państwa przekazuje na własność Państwowego Monopolu Tytoniowego wszelki majątek ruchomy i nieruchomy, znajdujący się dotychczas w zarządzie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego oraz wszelkie jej aktywa i passywa w stosunku do osób prywatnych i Skarbu Państwa, a to na podstawie zamknięcia rachunkowego z dnia 31 grudnia 1922 r.

§ 4. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego prowadzi dla Skarbu Państwa eksploatację fabryk i zakładów stanowiących własność Państwowego Monopolu Tytoniowego jako przedsiębiorstwo o charakterze samodzielnej, odrębnej jednostki gospodarczej, za której zobowiązania poza całym majątkiem, stanowiącym własność Państwowego Monopolu Tytoniowego odpowiada posiłkowo Skarb Państwa.

§ 5. W tym zakresie działania Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego decyduje samodzielnie o zakupie surowca i artykułów pomocniczych, maszyn i urządzeń, wewnętrznej organizacji, toku czynności, przeprowadzaniu rekonstrukcji i adaptacji fabryk, magazynów i urzędów monopolowych tudzież sposobie, systemie i jakości produkcji tych fabryk i magazynów. Ponadto Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przedstawia Ministrowi Skarbu wnioski co do otwarcia i zakupu nowych fabryk, magazynów i urzędów monopolowych oraz zwinienia już istniejących.

§ 6. Rok obrachunkowy Państwowego Monopolu Tytoniowego liczy się od 1 stycznia do 31 grudnia. Przed rozpoczęciem każdego roku obrachunkowego przedstawia Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego Ministrowi Skarbu do zatwierdzenia plan finansowy, zaś po ukończeniu roku obrachunek roczny sporządzony w myśl art. 19 ustawy o monopolu tytoniowym.

§ 7. Państwowy Monopol Tytoniowy prowadzi po myśli art. 19 ustawy o monopolu tytoniowym księgowość według zasad handlowych systemu podwójnej buchalterji.

W rachunku strat i zysków uwydatni pod osobną pozycją zysk fabrykacyjny z własnych fabryk. Zysk ten obliczać się będzie aż do 1 października 1923 w ten sposób, że od ceny sprzedażnej wyrobów tytoniowych potrąci się 40% jako przynależną Skarbowi Państwa opłatę konsumcyjną oraz wszelkie inne koszty związane z produkcją, administracją i sprzedażą. Po 1 października 1923 r. określi Ministerstwo Skarbu wysokość opłaty konsumcyjnej na wniosek Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 8. Do osobnego funduszu renowacyjnego wstawiać będzie Państwowy Monopol Tytoniowy corocznie z osiągniętego zysku:

- a) 1% od wartości zabudowań mieszkalnych,
- b) 2% od wartości zabudowań fabrycznych,
- c) 10% „ „ maszyn i wszelkich ruchomości.

Jako wartość przyjęć należy pierwotną cenę nabycia względnie własny koszt wzniesienia.

Fundusz renowacyjny służyć może tak do obrotu, jak i do wykonania nowych inwestycji Państwowego Monopolu Tytoniowego.

§ 9. Państwowy Monopol Tytoniowy stwarza u siebie fundusz ubezpieczeniowy od klęsk elementarnych. Do funduszu tego przelewa corocznie określony przez Ministra procent od wartości posiadanych przedmiotów.

§ 10. Od zakupionych z fabryk prywatnych wyrobów tytoniowych do własnej rozsprzedaży winien Państwowy Monopol Tytoniowy uiszczać po wydaniu tychże ze swoich magazynów przypadającą opłatę monopolową (podatek państwowy) do kasy skarbowej według każdorazowej obowiązującej stawki.

Opłaty monopolowe, uiszczane przez prywatne fabryki tytoniowe oraz dochody z konfiskat i kar winien wpłacać bezpośrednio do Centralnej Kasy Państwowej.

Dla oceny ostatecznego wyniku gospodarki Państwowego Monopolu Tytoniowego miarodajne będzie, o ile stwierdzony obrachunek roczny odpowiada zatwierdzonemu planowi finansowemu.

II. Organizacja.

§ 11. Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego kieruje Naczelny Dyrektor, który na zewnątrz reprezentuje Państwowy Monopol Tytoniowy i jest tak za swoją działalność, jak i za działalność podległych mu fabryk, urzędów i magazynów przed Ministrem Skarbu odpowiedzialny.

§ 12. Naczelnemu Dyrektorowi Polskiego Monopolu Tytoniowego dodany jest Komitet Doradczy celem opinjowania ważniejszych spraw Monopolu Tytoniowego. Do tego komitetu deleguje Minister Skarbu trzech członków i trzech zastępców, Minister Przemysłu i Handlu jednego członka i jednego zastępcę, a wreszcie Minister Rolnictwa jednego członka i jednego zastępcę.

Komitet doradczy zbiera się w miarę potrzeby, a co najmniej raz w miesiącu. Posiedzenia zwołuje i na nich przewodniczy Naczelny Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W razie zachodzącej różnicy między zapatrywaniem Naczelnego Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, a opinią większości Komitetu Doradczego Naczelny Dyrektor winien przedłożyć sprawę do decyzji Ministrowi Skarbu.

Przebieg posiedzeń Komitetu Doradczego winien być zapisany do księgi protokołów posiedzeń Komitetu Doradczego.

Wynagrodzenia członków Komitetu Doradczego za powyższe czynności oznaczane będą na wniosek Naczelnego Dyrektora przez Ministra Skarbu.

§ 13. Do Naczelnego Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego należy:

- a) kierownictwo Państwowego Monopolu Tytoniowego i zarządzanie całym jego majątkiem;
- b) przyjmowanie, mianowanie i zwalnianie personelu kontraktowego Państwowego Monopolu Tytoniowego całkowicie oraz personelu stałego (etatowego), od VII-go stopnia sł. wdół oraz przedstawienie Ministrowi Skarbu wniosków na mianowanie urzędników V-go, VI i VII-go stopnia służbowego;
- c) wykonanie planu finansowego;
- d) wydanie instrukcji o wewnętrznej organizacji rządowych fabryk tytoniowych, magazynów sprzedaży wyrobów tytoniowych, zakupu surowców i t. p.;
- e) zorganizowanie i wykonanie kontroli nad tokiem czynności Państwowego Monopolu Tytoniowego i podległych jemu rządowych fabryk, magazynów i urzędów, tudzież kontroli prywatnych fabryk tytoniowych i przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych i t. p.;
- f) sporządzanie z końcem roku sprawozdania z czynności Państwowego Monopolu Tytoniowego i przedkładanie go Ministrowi Skarbu.

§ 14. Zastępcę Naczelnego Dyrektora i innych urzędników Państwowego Monopolu Tytoniowego w V-ym, VI-ym i VII-ym stop. służb. urzędników państwowych mianuje Minister Skarbu na wniosek Naczelnego Dyrektora. Naczelnny Dyrektor może powierzyć swemu zastępcy załatwianie spraw należących do swej kompetencji. Nadto Zastępcę Naczelnego Dyrektora w razie nieobecności tegoż wchodzi w jego wszelkie prawa i obowiązki pod osobistą odpowiedzialnością wobec Ministra Skarbu.

W razie nieobecności Naczelnego Dyrektora i jego zastępcy powierza Naczelnny Dyrektor kierownictwo Państwowego Monopolu Tytoniowego wyznaczonemu przez Ministra Skarbu urzędnikowi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 15. Funkcjonariusze Państwowego Monopolu Tytoniowego mogą być urzędnikami państwowymi lub kontraktowymi i otrzymywać poza poborami i dje-tami przywiązaniem do posiadanych stopni służbowych specjalne dodatki renumeracyjne, których wysokość dla Naczelnego Dyrektora i jego zastępcy oznacza Minister Skarbu, dla reszty funkcjonariuszów Naczelnny Dyrektor w ramach każdorazowej sumy zatwierdzonej przez Ministra Skarbu. Dodatki te mogą być wypłacane w odstępach miesięcznych. Ogólny wydatek roczny na renumeracje nie może przekraczać 5% czystego zysku fabrykacyjnego, a obliczonego wedle § 6.

III. Prawa i obowiązki robotników Monopolu Tytoniowego i zaopatrzenie tychże.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Sprostowanie.

W Dz. U. R. P. № 65 poz. 507 w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 30 maja 1923 r. w przedmiocie organizacji Państwowego Monopolu Tytoniowego w wykonaniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopole tytoniowy na str. 741 należy skreślić tytuł umieszczony przed § 16: „III. Prawa i obowiązki robotników Monopolu Tytoniowego i zaopatrzenie tychże”.
